

В закінченю каже автор ось що: „Зсумувавши все сказане про освіту на Україні за часів ім. Катерини II, ми бачимо, що для освіти нашого края за її часів зроблено, про око, не дуже багато. Але се розмірно невелике показалось для нашого края звичайно цінним і многозначним“. От і тільки. *М. Гл.*

Сборникъ матеріаловъ для описанія мѣстностей и племенъ Кавказа, Вып. XXIII, Тифлисъ 1897, сторін XV+305+IV+356+48.

Сей грубий том складаєть ся з трох відділів. Перший відділ містить в собі досить широку монографію д. Апостолова „Географическій очеркъ Кубанской области“; другий складаєть ся з восьми географічно-етнографічних статей ріжних авторів, а третій містить казки гірських Татар.

Серед географічних монографій України-Руси праця д. Апостолова займе не останнє місце. Користуючись з досить багатого материялу (всіх друкованих праць, що складають літературу про Кубанщину, заведено автором у покажчик 54; окрім друкованих праць, автор мав материяли останньої переписи). Автор поставив свою задачу досить широко; він переходить широко географію Кубанщини (гл. I), орографію (II—III гл.), гидрографію (гл. IV), климат (V гл.), ґрунт, фльору і фавну (гл. VI), людність (етнографічні складові частини) (гл. VII—VIII), промисли і економічний стан (гл. IX) і административний устрій (гл. X). Монографія д. Апостолова вийшла і окремою книжкою.

В другім виділі подано шість розвідок про поодинокі села Ставропольскої губернії і дві статі иньшого змісту: „Менониты и ихъ колоніи на Кавказѣ“ і „Темрюкское рыболовство“; як бачимо й сі статі належать до територій по части чи в цілости залюднених Українцями.

С. Е.

Schematismus venerabilis cleri graeci ritus catholicorum dioecesis Eperjesiensis pro anno Domini 1898. Ab erecta sede episcopali anno 78, Пряшів, 1898.

Schematismus cleri graeci ritus catholicorum dioecesis Munkácsensis ad annum Domini 1896, Унгвар, 1896.

Die Sprach-Gebiete in den Ländern der ungarischen Krone auf Grund der vom königl. ung. statist. Landes-Bureau veröffentlichten Ergebnisse der Volkszählung vom Jahre 1890 berechnet von Eduard Leipen, Magistrats-Official, Відень, 1896.